

ſtemmeſen om, hvorledes der ſkal forholdes, naar det er tvivſomt, hvor et Anliggende hører hen, udgaae, og Udvalget foreſlaaer derfor, at Landſthingets Beſtemmeſe herom ſkal blive ſtaaende, men at den ſkal føres hen til § 1, hvor den nu naturligen kommer til at høre hjemme.

Det andet Realitetsforſlag er det, ſom findes under Nr. 8, og ſom gaaer ud paa, at det ſidſte Punktum af § 6 ſkal udgaae. Naar de ærede Herrer ville ſætte Deres Opmærkſomhed paa dette Punktum i § 6, ville De ſee, at det gaaer ud paa, at i det Tilfælde, at det ſkulde blive beſtemt, at Iſland ſkulde ſvare en Skat til de almindelige Statsanliggender, ſkulde den iſlandſke Lovgivningsmyndighed ſelv have Ret til at fordele den. Nu ſtaaer det for Udvalget ſom noget meget Rimeligt, at, naar et ſaadant Tilfælde ſkulde indtræde, hvilket vi forøvrigt for Diebliffet ſlet ikke kunne ſee, naar vil ſtee, man ſaa vil overlade Iſland ſelv at fordele en ſaadan Skat. Men paa den anden Side kan man ogsaa meget vel tænke ſig ſaadanne Beſkatningsformer, at Rigsdagen nok vilde beholde Fordelingsmaaden i ſin Haand, ſ. Gr. ved en Indkomſtbeſkatning eller en Toldbeſkatning eller miltig ogsaa andre Beſkatninger. Det kunde i ſaa Fald meget vel tænkes, at man kunde ønske at gjennemføre eensartede Principer her og i Iſland, om end diſſe Principer efter de forſkjellige Forhold viſtnød vilde ſaae en noget forſkjellig Udførelſe. Udvalget har derhos heller ikke kunnet være blind for, at der ved dette blandede Forhold kunde opſtaa forſkjellige Misligheder. Saaledes kunde det jo være, at Iſlænderne i det Hele opfattede Sagen paa en anden Maade end vi og maaffee meente, at det i Grunden var urigtigt, at man paalagde dem en ſaadan Byrde, og da vægrede ſig ved at gjøre Fordelingen. Der er ogsaa en anden Betænkelighed ved den foreſlaaede Beſtemmeſe. Selv om Iſlænderne ingen Vanſeligheder vilde gjøre, ſaa kan Ulempe opſtaa derved, at Iſlands Althing ingenlunde kommer ſammen hvert Aar. Der kan altsaa paa Grund heraf gaae lang Tid hen, inden en Fordeling lod ſig iværkſætte. — Diſſe forſkjellige Mislig-

heder ville alle falde bort, naar man, hvad der i og for ſig ogsaa synes aldeles naturligt, overlader til den almindelige Lovgivningsmagt at beſtatte, naar Talen er om Afgifter til de almindelige Statsanliggender. Det er altsaa det, Forſlaget under Nr. 8 dreier ſig om, idet det gaaer ud paa, at det nævnte Punktum af § 6 ſkal udgaae. — Naar Udvalget i Forſlaget under Nr. 1 har foreſlaaet, at der iſtedetfor „Raadighed over Iſlands ſærlige Indtægter og Udgifter“ ſkal ſættes: „Lovgivnings- og Bevillingsmyndighed i Sager, der vedrøre Iſlands ſærlige Anliggender alene“, ſaa er det, fordi man har meent, at dette er et correctere Udtryk, og at man derved tillige kunde opnaae, at en Deel af § 4 bliver overflødig. — Reſten af § 4 bliver overflødig, naar Forſlaget under Nr. 3 vedtages, idet der er optaget den Beſtemmeſe, om hvilke directe og indirecte Skatter der i det Hele taget kommer til at henhøre under Iſlands ſærlige Anliggender. Det er forekommet Udvalget, at det retteſt hørte hjemme under § 2, hvor Iſlands ſærlige Anliggender ſtaaer omtalte, og hvor der ogsaa er nævnt det directe og indirecte Skattevæſen, men kun ſaaledes, at den nærmere Beſtemmeſe om, hvad dermed ſkal forſtaaes, ſenere findes i Udkaſtets § 4. Dette Forſlag af Udvalget maa altsaa nærmefſt anſees for en Redactionsændring. Paa ſamme Maade maa Udvalgets Forſlag under Nr. 4 anſees for en Redactionsændring. Der ſtaaer i Forſlaget, ſaaledes ſom det er kommet fra Landſthinget: de i den ſtedlige Forvaltning anſatte Embeds- og Beſtillingsmænd; men det har ſtaaet klart for Udvalget, at det overhovedet var den ſtedlige Forvaltning, ſom man vilde henføre under Iſlands ſærlige Myndighed, og man har derfor gjort en ſaadan Redactionsforandring, at der ingen Tvivl kan opſtaa i ſaa Henſeende.

Jeg har nu kun tilbage at tale om det egentlig finanſielle Forſlag, der er det, ſom er ſtillet under Nr. 7. Dette Forſlag, ſom nu har ſamlet hele Udvalget om ſig, er i alt Væſentligt det ſamme Forſlag, ſom blev foreſlaaet af Udvalgets Fleertal ved Sagens 2den Behandling her i Salen. Man havde dengang foreſlaaet, ligesom nu, at der ſkulde gi-